

Juoppohullu säheltää Sirppiliiterissä

Teatteri tavoittelee kolmikymppisiä miehiä katsomoihin.

Teatteri Menestyspokkari *Juoppohullun päiväkirja* on äärimmillään liioiteltua dokauskohellusta absurdein kääntein. Kirjailija, mediapersoona ja liikemies **Juha Vuorinen** on löytänyt ekologisen lokeron kirjallisuuden sivuraiteelta. Nyt Vuorisen tunnetuin teos on taottu teatterilavalle sopivaan muotoon.

Helsinkiläisen *Eriteatterin* ohjaaja **Jerker Polso** lupaa, että teatteriesitys kulkee Juoppis-kirjan hengessä. Vaikka alkuteoksen päiväkirjamaisuus teki näyttämösovituksesta tuskaa, Polso on tyytyväinen lopputulokseen.

- Isojakin ratkaisuja on tehty, mutta päähenkilö Juha Bergin sisäinen maailma ja traaginen hahmo sopivat hyvin näyttämölle.

Kirja on rivo. Uskaltaako katsomoon tuoda äitinsä? Ohjaaja Polso epäröi vastausta vain sekunnin.

- Jos äiti on lukenut kirjan. Ei tämä myöskään lastennäytelmä ole, tosin yhtä roisia kieltä kuuluu ylä-asteen välitunnilla.

- Teattereissa käy aika vähän kolmekymppisiä miehiä, ja moni ryhmä etsii nyt teemoja, jotka saisivat heidätkin kiinnostumaan. *Juoppohullun päiväkirja* on monelle - myös monelle naiselle - ainoa kirja, jonka he ovat lukeneet

vapaaehtoisesti. Ehkä me voisimme olla samanlainen ilmiö teatterin saralla.

Vaikka *Juoppohullun päiväkirja* on typeränhauska kirja ja parempien piirien halveksima, Polso tekee tosissaan hyvää teatteria.

- Missään nimessä emme halunneet mennä sieltä, missä aita on matalin. Tarina ei glorifioi juomista, kyseessä on surullisen hahmon ritari. Mitä enemmän pääsin sisään päähenkilön maailmaan, sen surkeammalta se näytti.

Edellisen produktion, *Pussikaljaromaanin*, näyttämötöteutuksessa *Eriteatteri* käytti videokuvaa voimakkaasti. Tällä kertaa näyttelijäksi kohotetaan musiikki.

- Lavalla on kaksi ihmisnäyttelijää, kolmas on ääni. Musiikki on sävelletty varta vasten tätä näytelmää ja tilaa varten. Sillä tavalla yritämme päästä päähenkilö Juha Bergin pään sisälle.

Juoppohullun hengessä *Sirppiliiterin* katsomoon yritettiin saada olutta.

- Myyntilupaa ei saatu, mutta lavalla kiskotaan olutta. Haluamme tuoda näytelmän katusolulle. Kun leimataan populaari ja korkeakulttuuri, syntyy keinotekoinen kynnyks. Teatteri nostetaan jalustalle, ja se on kummallista. Ehkä "Taiteessa" on sellainen henki, että jos jokin asia myy hyvin, se ei voi olla hyvää taidetta. Nälkätaiteilija on yhä jonkinlainen ihanne, Jerker Polso kummastelee.

JR Leskinen

→ *Juoppohullun päiväkirja*

Kulttuurikeskuksen eli *Sirppiliiterin*

Alppisalissa, Sturenkatu

4, ensi-illassa

12.4.

